

LIBČICKÉ KŘÍŽOVATKY

časopis libčického občanského spolku LOS

ROČNÍK 5, ČÍSLO 2, ČERVEN 2018

WWW.LIBCICKEKRIZOVATKY.CZ

Desetkrát Otevřená zahrada

Les Femmes Baroques, Kotelna, 2018

Letos proběhl 10. ročník Otevřené zahrady, místního festivalu sborového zpěvu. Za uplynulou dekádu mělo naše město možnost poslechnout si velkou škálu hudebníků z Čech i z ciziny, potkat se s hudbou v současné době žánnově okrajovou, zároveň kvalitní a výjimečnou. Otevřená zahrada je pro nás osobně nejen prvním kontaktem s místní kulturou, ale i zážitkem, který si člověk rád uchovává. Proto pro nás bylo potěšením popovídat si s Káčou Judovou a Lucií Richterovou, které se na něm podílejí po celou dobu jeho existence.

Kde se vzala myšlenka Otevřené zahrady, která letos slaví 10 let?

K: Vznikla úplně jednoduše. Po jednom koncertu Scanduly v evangelickém kostele mě napadlo, že je škoda, aby zde zpíval jen místní soubor, když tu máme tak krásný kostel se skvělou akustikou a nádhernou farní zahradu, tedy místo, které by se mohlo využít k setkání více sborů. V té době jsem měla malé děti a říkala jsem si, že by bylo hezké uspořádat odpolední akci, na kterou by mohli dorazit celé rodiny. A také, proč jezdit na koncerty do Prahy, když si je můžeme užít tady. Farnost, zastoupená farářkou Danou Rotkovskou a kurátorem Borkem Titěrou, byla pro, a tak jsme se do toho pustili.

Na prvním „nultém“ ročníku vystoupil můj profesor z Ježkovy konzervatoře Zdeněk Bednář s přednáškou o vzniku sborového zpěvu v antice, vystoupily tu například Brécy, akci uváděl Martin Sekera.

L: Tahle akce vlastně navázala na tradiční Otevřenou zahradu, což byla farní slavnost, kterou pořádala paní farářka Rotkovská. Chvilí dokonce běžely obě Zahrady vedle sebe. Nultý ročník, který ale vlastně počítáme jako první, byl zcela nízkorozpočtový, veškerá práce byla dobrovolnická a vystoupení zadarmo.

K: Tehdy také vznikla tradice odbíjení začátku festivalu kravským zvonce, kterou držíme dodnes. Od začátku také koncerty doplňuje doprovodný program na zahradě, dílny, divadla a jiné aktivity pro děti.

Jaký je rozdíl mezi dnešní Otevřenou zahradou a tou v roce 2009. Co vám zůstalo v paměti, na co rády vzpomínáte?

K: Velký rozdíl je v tom, že na prvním ročníku zpíval každý sbor, co chtěl, ale už od dalšího ročníku jsme měli snahu o nějakou sjednocující myšlenku, téma. V rámci druhého ročníku byl tématem Carl Orff, kdy každý sbor zazpíval jednu jeho skladbu, pan Pavel Jurkovič měl o Orffovi přednášku a končilo se společnou písní O Fortune ze slavné skladby Carmina Burana. Po třetím roce, zaměřeném na Jižní Ameriku, kterého se zúčastnil první zahraniční sólista z Berlína, začalo být jedno téma podmínkou účasti. Nyní podle zvoleného tématu oslovuji sbory, které se jím zabývají nebo mají určitou skladbu v repertoáru. Festival se chystá s téměř ročním předstihem, a tak mají soubory čas skladby nacvičit, oprášit či zdokonalit.

pokračování na str. 4

Kolem kola

Kolo neboli velociped zachránilo lidstvo před možným zhloupnutím a fyzickou degradací. Než bylo vynalezeno (a je to asi 140 let), nacházeli lidé své životní partnery v poměrně omezeném okruhu. Byl dán tím, kam se dalo dojít pěšky. Kolo, které se pohybuje zhruba pětikrát rychleji, tento okruh příslušně rozšířilo a genetická různorodost nabyla naprosto jiných kvalit. O příznivém vlivu na celkovou fyzickou i psychickou kondici jezdců nemluvě.

Prosím, nekamenujte tuto moji teorii argumenty lékařskými, historickými či fyziologickými. Berte to jako výsledek celoživotní potřeby vysvětlit, proč je mi kolo milejší než jiné dopravní prostředky. Není nás takových málo. I v našich Libčicích. Když jsem působil v pražské ZOO, jezdil jsem do práce oněch 16 kilometrů povltavskou stezkou. Potkával jsem nemnoho podobných nadšenců. Dnes je na této cestě plno a mímám tam při (již důchodcovských) vyjíždkách dost libčických občanů různých věkových kategorií.

Nejen zmíněná stezka symbolizuje libčický cyklistický problém. Mám na mysli především onen životu nebezpečný úsek mezi Letkami a Řeží, ale i vlakuprostou cestu „po druhé straně“. Tam stačí trocha vlhkosti po dešti a jízda po kořenech stromů na vysokém šperu je také, račte prominout, o hubu. V opačném směru po toku Vltavy je to lepší, ale buď musíte dát za přívoz (jedna jízda osoba a kolo 20 Kč), nebo překonat věčně rozbahněnou část chybějící stezky mezi Dolany a Kralupy. Projekty cyklostezek existují, ale leží ladem. Část lidí to těší: do města nám netáhnou turisté.

Libčice leží víceméně na rovině. V Polabí v takovém terénu jezdí báby a dědkové na kole do osmdesáti. Občas i s hráběmi a kosou. U nás se to jaksí nevede. Radši jedeme autem, nově autobusem. Symbolický je počet stojanů na kola v rámci obce. Kolik takových „kolostavů“ tu máme? Spočítá to někdo? Nebo zkuste hádat, ale rovnou říkám: Uberte!

Petr Schönfeld

Cyklostezce se věnuje také článek Petry Peleškové na str. 8.

Rozhovor s Markem Coufalem

Do Libčic se přistěhoval před třinácti lety a záhy se stal výraznou tváří jak nově vzniklého občanského spolku LOS, tak i v přibližně stejnou dobu obnoveného ochotnického divadla LOĎ. A mnohé to zmátl. Marek Coufal stojí za podobou webu Libčické křížovatky, za vznikem kalendáře akcí, je tvůrce většiny grafik nejen na „Křížovatkách“, ale také tištěných plakátů k desítkám akcí uspořádaných v posledních letech tady u nás v Libčicích. Se stejným nasazením, které věnuje vizuální stránce médií, sleduje i práci vedení města. Své zkušenosti z profesní dráhy i z občanských aktivit se rozhodl letos na podzim nabídnout v komunálních volbách do zastupitelstva našeho města.

Pokud jste se ještě nepotkali, seznámte se prosím.

Pocházíš z Českých Budějovic, v porovnání s Libčicemi z velkoměsta, kde se řízení a plánování města věnují celé týmy profesionálů. Myslíš, že obec velikosti Libčic má fungovat na stejných principech?

I když to s tím "velkoměstem" v případě Budějovic nebude tak horké, trápí je určitě úplně jiné konkrétní problémy než naše město. Snad jen ta Vltava, která oběma městy protéká, je stejná. Stále mě fascinuje, že po těch stovkách kilometrů, kdy do sebe pobrala Lužnici, Sázavu, Berounku... je vlastně stejně široká.

Ale souhlasím, obecné principy, jak se má obec spravovat, jsou stejné. Patří mezi ně potřeba mít konkrétní plán a představu o tom, čeho chci v různých časových výhledech dosáhnout. A pak je tu potřeba maximální otevřenosti a ochoty komunikovat, vnímat názory druhých a ty své podkládat argumenty, nikoliv emocemi. Ten, kdo spravuje město, nerozhoduje o vlastním majetku, ale spravuje obec pro její obyvatele, pro své sousedy.

V loňském roce ses podrobně zabýval veřejnou zakázkou na pořízení zametacího stroje. Proč tě zrovna tato investice zaujala?

Většina Libčických sleduje z dění na radnici hlavně „velké události“, jako náměstí, náplavku, kulturní dům. Jenže zrovna kauza se zametacím strojem je pěknou ukázkou té menší agendy, se kterou se radnice potýká prakticky neustále. A bylo to celé špatně. O vítězi se mluvilo dlouho dopředu. Výběrové řízení bylo připraveno tak,

aby nákup nemohl dopadnout jinak. Takhle pořízený stroj pak stojí daleko víc peněz než by musel. A přitom stačilo tak málo.

Ušetřené peníze se mohly investovat jinde – víc se mohlo rozdělit spolkům a sportovcům nebo třeba víc investovat do plovárny. Každého určitě napadne spousta jiných použití pro ušetřené peníze. Ale ty peníze si užívá prodejce zametacího stroje.

Jsi autorem spousty článků na webu Libčické křížovatky. Co tě vede k tomu, že své noci trávíš psaním příspěvků?

Křížovatky vznikly z naší potřeby mít možnost sdělovat svůj názor, dělit se o argumenty pro a proti, z potřeby být slyšet. Jsou určeny celým Libčicím a zvláště nás těší, že je čtou zastupitelé koalice, kteří se jinak tváří, že o jiné názory nestojí. Pozitivně to víme, protože na naše příspěvky pak často reagují v Libčických novinách i během jednání zastupitelstva. To, co nezmůžou hlasy našich zastupitelů při oficiálních jednáních, ovlivňujeme svými texty. Psaní článků na Křížovatkách tedy považuji za činnost užitečnou a pro Libčice přínosnou. Proto to dělám.

Ale skoro žádný článek na Křížovatkách není práce jen jednoho člověka. Někdo přijde s námětem, další doplní podstatné informace, někdo jiný článek zrediguje. Často se přepisuje, protože původní text neobstojí pod náporu připomínek spoluLOSáků.

V tom je naše síla, ač často máme různé názory a různé pohledy na věc, to podstatné je výsledkem naší společné práce. Myslím, že to je to nejlepší, co můžeme nabídnout celému městu.

Na web Křížovatek pravidelně přispíváš sarkastickými kvízy na aktuální témata. Patří vtip na převážně informační stránky?

Rozhodně patří. Humorná zkratka zvýrazní absurditu některých rozhodnutí, komentářů a tvrzení. Tam, kde by se jinak musel sepisovat dlouhý a těžkopádný text, vtip a nadsázka obnaží podstatu. Nadsázka může ukázat v jiném světle věci a místa, která třeba dlouhá léta míváme bez povšimnutí a bereme je bez výhrad tak jak jsou.

Pevně doufám, že kvíz dává víc prostoru pro to, aby si každý na danou věc udělal svůj vlastní názor. Platí to určitě minimálně do té doby, než si rozklikne tzv. "správnou odpověď" :-).

Když jsme narazili na vtip, Libčičtí tě znají coby výraznou osobnost ochotnického souboru LOĎ. Je to tvé první „angažmá“? Proč se věnuješ zrovna divadlu?

Ano, je to moje první ochotnické divadelní angažmá, i když svou ženu jsem vlastně před lety poznal při podobné taškařici, ale tu bych divadlem nenazval.

A ohromně si to užívám. Třeba teď na výjezdech LOĎi s Charleyovou tetou do Roudnice a Litoměřic. Zahrát si v opravdovém kamenném divadle J. K. Tyla, na scéně, kde jinak hrají třeba zájezdy pražských profesionálních souborů, bylo úžasné. Tenhle zážitek nám zprostředko-

val Miloš Martinec – libčický rodák a naše hrdá spojka mezi původními libčickými ochotníky a současným souborem.

A proč? Já vlastně nevím, ale v poslední době často vzpomínám na rané dětství, kdy jsem jezdil k babičce a dědečkovi. Když jsem byl hodně malý, bydleli ve zrušené vesnické škole. V jedné ze dvou tříd bylo pódium a zapomenuté léta nepoužívané kulisy. Falešná okna, dveře z latí a pomalovaného plátna, které nikam nevedou. Možná, že za to může tenhle starý a silný zážitek.

Rozhodl ses zúčastnit se na podzim komunálních voleb. Čemu by ses chtěl jako zastupitel hlavně věnovat?

Do LOSu jsem vstoupil chvíli před minulými volbami. Myslím, že už během nich jsem pomáhal dostat LOS do povědomí libčických. Ale tenkrát by mi připadalo troufalé se ucházet o podíl na správě města. Poslední čtyři roky se snažím aktivně podílet na všem důležitém, co LOS dělá. Místní politiku sleduji, vnímám souvislosti a vyjadřuji se k ní. Přijde mi, že tohle je ten správný čas a správný další krok. Zapojit se.

Rád bych, aby se nevynechávaly některé kroky, které se v Libčicích často považují za čistě formální, zbytečné a zdržující. Které jsou přitom důležité. A taky bych rád, aby byly Libčice spravovány bez střetu zájmů. Všechna čest každému, kdo v Libčicích podniká, ale developer na radnici nepatří.

Rozhovor vedla Lucie Richterová.

Letní dětská anketa

Další školní rok je za námi a Libčice se na dva měsíce téměř vyliční. Tedy ubude spíš jen těch menších Libčičanů, kteří odjedou k moři, na tábory nebo se přesunou alespoň na koupaliště. Jak se jim líbil letošní školní rok, co by si přáli o prázdninách a čím by je škola mohla potěšit, až se vrátí zpět do lavic, jsme se některých z nich zeptali.

Otázky pro děti:

- 1) Škola už brzy zavře dveře a budou prázdniny. Čím tě letošní školní rok nejvíc potěšil?
- 2) Kdybys byl/a kouzelník či kouzelnice, co bys vyčaroval/a pro děti, které budou trávit prázdniny v Libčicích?
- 3) Kdybys měl/a tu moc, jaký úplně nový vyučovací předmět by jsi od září přidal/a mezi ty ostatní?

Madla, 10 let

- 1) Potěšilo mě, že jsem mohla pomáhat paní učitelce na škole v přírodě. A paní učitelka nám pak za odměnu darovala památeční minci ze ZOO.
- 2) Asi bych trochu vylepšila bazén, aby tam byla o kousek lepší hospoda a z klouzačky bych udělala tobogán. A zařídila bych pro děti víc akcí, že by třeba přijela pouť - nejen na konci prázdnin.
- 3) Zavedla bych předmět, kde by se učilo natáčení filmů a výroba animací.

Matylda, 8 let

- 1) Nejvíc mě potěšilo, že teď na konci roku už nám paní učitelka nedává tolik úkolů.
- 2) Asi nějaký příměstský tábor; že by se chodilo do lesa a tak.
- 3) Přidala bych výletovej předmět. Že by se chodilo a jezdilo na různé výlety.

Natka, 10 let

- 1) Když jsme měli vánoční besídku a dávali si dárky.
- 2) Moře. Protože miluju moře a chtěla bych, aby bylo tady v Čechách.
- 3) Koukání na mobil.

Mářa, 10 let

- 1) Škola v přírodě. Jeli jsme totiž parníkem po Mácháči.
- 2) Bazének s velrybou. Ale s živou velrybou, co má vodotrysk, jasný?
- 3) Plavání. Ne místo tělocviku, prostě plavání i tělocvik.

Štěpán, 7 let

- 1) Matika, protože mě hodně baví.
- 2) Parkourovou halu s trenérem.
- 3) Předmět o jídle.

Míša, 8 let

- 1) Potěšil mě vším. Nejvíc se mi líbily výlety, divadla, Mirákulum i škola v přírodě. Hlavně to, že jsem vše zvládla i s ortézou...
- 2) Přála bych si mít tu velké hřiště, kde by bylo i občerstvení.
- 3) Byl by to předmět nazvaný VĚDA, kde bychom se dozvěděli např. z čeho se skládá sůl nebo Coca-cola...

Tom, 10 let

- 1) Čekám, že mě ještě potěší. Těším se na nového pejska.
- 2) Zábavní park. Mělo by tam být hřiště, prolejšky, prostě malé Mirákulum.
- 3) Robotiku s legoroboty.

Kateřina, 9 let

- 1) Potěšila mně škola v přírodě a velikonční trhy.
- 2) Vyčarovala bych Matějskou pouť s ruským kolem a park Mirákulum.
- 3) Jízdu na koni.

Amálka, 12 let

- 1) Dostali jsme do 6. třídy tu nejlepší paní učitelku třídní, jaká na druhém stupni je, to jsem moc ráda. Taký jsem ráda, že máme na obědě pořád výběr ze dvou jídel. (pozn. chodí do Kralup).
- 2) Někáký tábor by se dal asi v Libčicích udělat, a pak třeba tu mít Jump park by bylo super.
- 3) Přidala bych hodinu spaní :), to by asi neprošlo, tak třeba bych se chtěla ve škole učit i jezdit na kolečkových bruslích a tak, nebo chodit ven i na jiné hodiny, než jen na tělák...

Hubert, 7 let

- 1) To, že máme pana učitele. Nejlepší bylo se s naším panem učitelem učit.
- 2) Asi nějakou zábavu. Třeba bych na náměstí vyčaroval park se skákacím hradem.
- 3) Nevím, jak by se jmenovala, ale líbila by se mi hodina, kdy bychom chodili do nějakých dílen a tam si mohli kutit.

Anketu připravila Radka Peřinová.

Mgr. Radka Peřinová

členka Libčického občanského spolku LOS, ochotnice Libčického ochotnického divadla LOĎ, vysokoškolská pedagožka a sportovkyně. Radka se dlouhodobě zajímá o naše školy, těší se na zapojení do pracovní skupiny ke strategickému plánu města zaměřené právě na školství, stála také u zrodu mateřského centra Malina.

Z deníku zastupitele

V Deníku zastupitele plynule navazujeme tam, kde jsme v dubnu skončili.

Zastupitelé za LOS Ilona Ptáčková,
Petra Pelešková, Tereza Nehasilová
a Luboš Harazin.

↓ Duben 2018 ↓

11. 4. Byli jsme informováni, že město právě podepsalo smlouvu se zhotoviteli strategických dokumentů. Z dvou let na čerpání dotace nám zbývá necelých 9 měsíců.

23. 4. Radě města jsme poslali podnět k přípravě žádosti o dotaci na zřízení sběrného dvora, který Libčicím chybí. Na blížící se výzvu z Operačního programu Životní prostředí nás upozornil místní občan, čímž to mu velmi děkujeme.

25. 4. Petra s Terezou se zúčastnily úvodní koordináční schůzky se zpracovateli strategického plánu a urbanistické studie, odbornými konzultanty a dalšími členy strategické komise.

↓ Květen 2018 ↓

7. 5. Obdrželi jsme zápis z RM č. 11/2018. Dva ze čtyř radních, přítomných na jednání, si právě odsouhlasili podmínky pro svůj developerský záměr přestavby rodinné vily v ulici Hřbitovní na bytový dům.

9. 5. Tereza s Petrou zaslaly na výzvu koordinátorky SP paní Hrachovcové návrh vize pro připravovaný strategický plán města.

11. 5. Petra byla pozvána na prezentaci prvního konceptu urbanistické studie a zaslala k němu své připomínky.

17. 5. Tereza se zúčastnila dalšího jednání strategické komise.

21. 5. Obdrželi jsme zápis z RM č. 12/2018, ve kterém bylo rozhodnuto o posunutí ZM z 20. 6. 2018 na 13. 6. 2018. V zápisu je také zmínka o desetidenní zahraniční cestě starosty, radních, zaměstnanců správy majetku a paní ředitelky ZŠ do italského Porto San Giorgio za účelem navázání vztahů mezi městy. Pětiletá výprava podpoří početnou skupinu dětí a pedagogů ze ZUŠ v termínu 25. 5.–3. 6. 2018.

Obdrželi jsme pozvánku na ZM č. 23/2018, na středu 13. 6. 2018.

22. 5. Datovou schránkou jsme zaslali žádost o doplnění informací k blížící se zahraniční cestě zástupců radnice a správy majetku města. Požádali jsme také o zaslání zpráv o průběhu pracovní cesty a vyúčtování nákladů.

29. 5. Obdrželi jsme pracovní materiály k nadcházejícímu ZM č. 23/2018.

31. 5. Obdrželi jsme doplňující materiál k plánovanému ZM, konkrétně zprávu Kontrolního výboru.

↓ Červen 2018 ↓

4. 6. Petra a Tereza se zúčastnily druhého projednání konceptu urbanistické studie.

10. 6. Stále jsme nedostali žádnou reakci na naši

Kateřina Judová

umělecká ředitelka sborového festivalu Otevřená zahrada, učitelka hry na kytaru a vedoucí souboru Malí muzikanti v ZUŠ Libčice. Káča stojí za řadou kulturních akcí u nás v Libčicích, mj. obnovila tradici svatomartinského průvodu. Zpívá s pěveckým sborem Chryp a vede sbor Senza Nome. Iniciovala také založení lesní mateřské školky Kulíšek v Libčicích. Je členkou Libčického občanského spolku LOS.

Mgr. Lucie Richterová

spolupořadatelka sborového festivalu Otevřená zahrada, členka spolku Scandula a Libčického občanského spolku LOS. Lucie byla čtyři roky zastupitelkou a také kronikářkou našeho města. Pracuje jako vedoucí technické knihovny v jaderném ústavu v Řeži.

Dříve jsme museli být v oslovování souborů, o které jsme měli zájem, hodně aktivní. Dnes si můžeme vybírat a to nás moc těší. Jezdí sem pravidelně i sbormistři a muzikanti poslechnout si své kolegy. Měli jsme tu řadu skladatelů jako sbormistrů. Je to za tu dobu pestrá škála.

L: Další velký rozdíl vidím v tom, že začal jako festival čistě amatérských sborů, ale postupně jsme se dostávali k souborům profesionálnější. Prvním ryze profesionálním vystoupením bylo ale až loňské Requiem Karla Růžičky

v podání Kühnova smíšeného sboru a sólistů. Věřím, že nejen pro nás je přítomnost profi těles na našem malém městě velkým zážitkem. Naopak slavní vystupující oceňují naši domácí atmosféru.

Vyvíjela se i skupina lidí, která se na festivalu podílí. Skální jádro okolo Scanduly je stále stejné, ale naštěstí se přidávají další lidé, kteří nám pomáhají. Důležité bylo zapojení početného spolku LOS, pomoc jeho členů se stavbou a úklidem, grafikou, propagací... Díky tomu všemu dnes můžeme mluvit o Zahradě jako o festivalu, který je zavedený a sbory o něj mají zájem.

K: Myslím, že se nám sem za těch deset let povedlo dovést opravdové hudební skvosty. Pravidelně se k nám vrací sbor Mikrochor Lukáše Prchala; zpíval u nás například Kreolskou mši Ariela Ramíreze, Lukáš nám sem také přivezl Skety, které tehdy ještě nebyly slavné, a řídil skladbu Petra Wajsara Beránek Měsíc. Úžasné bylo jeho provedení Otevření studánek a Mikeše z hor Bohuslava Martinů, při němž se zahájila spolupráce s tanečním oborem ZUŠ a jeho vyučující Lucií Charouzovou, která do choreografie zapojila jeden ročník a přizvala své další kolegyně – tanečnice.

L: V roce 2014 jsme si pozvali švédský studentský sbor s vynikajícím dirigentem Alexanderem Einarssonem, kterému se u nás natolik zalíbilo, že sem přijel příští rok i s celou rodinou na dovolenou. Mimochodem tu odřídil skladbu Zdeňka Lukáše Missa Brevis, kterou společně zpívaly tři sbory. Šlo tedy o mezinárodní spolupráci.

Švédský sbormistr Alexander Einarsson, 2014

K: Deset let přineslo také spoustu nezapomenutelných okamžiků. Jedním z nich bylo například vystoupení spisovatele Ludvíka Vaculíka, který byl známý svou vášní pro moravský folklor. U nás na zahradě si ho jako host zaspíval s cimbálovkou. Nebo o pár let později vystoupení kapely Hm... unplugged – taková legrace bývá v kostele málokdy :-)

L: Na zájezd do Libčic určitě vzpomínají tehdejší členové gymnaziálního sboru Repetice, který u nás zpíval v rámci svého soustředění na Dole. Při cestě přívozem z druhého břehu

25. SRPNA

FARMÁŘSKÉ

TRHY

AREÁL ŠROUBÁREN

9:00 - 12:00

**Společně s Uhelným mlýnem a Kotelnou
pořádá Libčický občanský spolek LOS**

LOS
LIBČICKÝ OBČANSKÝ SPOLEK

KOTELNA

**UHELNÝ
MLÝN**

www.KotelnaLibcice.cz
www.UhelnyMlyn.cz
www.LibcickeKrizovatky.cz

Ludvík Vaculík se Studánkou, 2012

jim do Vltavy vypadl z lodi opilý převozník. Na štěstí zpěváci dorazili živí a zdraví.

L: Postupně jsme se také naučili žádat o dotaci, protože je nemyslitelné, že by festival minoritního žánru takového rozsahu bylo možné pokrýt ze vstupného. Od začátku nás podporovalo město Libčice a ÚJV Řež. Dnes máme dotaci i od Státního fondu kultury, finanční podporu z krajského úřadu a od dalších donátorů, i soukromých. Přesto by Zahradu nebylo možné vůbec realizovat bez mnoha hodin dobrovolnické práce řady místních lidí.

Letošní ročník byl zaměřený na baroko, proč zrovna baroko a jaké to bylo?

L: Toto téma bylo vlastně poděkováním Bor-kovi Titěrovi, který festival po celou dobu podporoval a také se na něm významně podílel, a také jsme chtěli udělat něco velkolepého, když slavíme kulatiny. Tomu také předcházelo přemýšlení, co tu za tu dobu ještě nebylo, a přišli jsme na baroko.

K: Můj dojem z letoška je, že vyšlo úplně všechno. Byla historicky největší účast návštěvníků, vyšlo počasí a také jsme se odvážili vyprodukovat večerní představení Les Femmes Baroques v Kotelně, které bylo spojením hudby, mluveného slova a současného tance, a které, dle reakcí publika, mělo velký úspěch a uvažujeme o jeho repríze.

K: V souvislosti s tímto představením mě osobně těší, že se nám povedlo spojit performerku Céile da Costa, která tu žije, a tanečnici Lucii Charouzovou, která tu učí. Známe ji již déle a přišlo mi škoda, že se dvě tak výrazné taneční osobnosti dosud profesně nepotkaly.

Z čeho máte radost a co vás mrzí?

K: Mám radost, že sem sbory rády jezdí, líbí se jim tu. Těší mě, kolik místních lidí se na této

akci zdarma, dobrovolnicky podílí a nejsme na to s Lucií samy. Za zmínku stojí i spolupráce se ZŠ, kde díky Zuzaně Benešové nacházejí účinkující adekvátní a pěkně označené zázemí. Jako učitelku ZUŠ mě také těší, že místní děti mají možnost zahrát si či zatančit na velké akci a zároveň se tu potkají s celou řadou profesionálů. Najdou tu inspiraci, zážitek, který je může motivovat k další práci a zdokonalení.

L: Těší mě, když z třetí ruky zaslechnu, že v Libčicích je prý hezký hudební festival.

K: Na druhou stranu mě třeba mrzí některé praktické komplikace. Například soubory, které to k nám mají daleko, tu nemají kde přespat, musíme je ubytovávat ve vlastních domácnostech. Dále si myslím, že je škoda, že město se systematicky nevěnuje

žádost z 22. 5. 2018 o doplnění informací k zahraniční cestě, ze které se zástupci radnici před týdnem vrátili.

13. 6. Petra se zúčastnila veřejného jednání návrhu změny č. 6 územního plánu.

Zúčastnili jsme se 23. jednání zastupitelstva města. Náš podnět na zpracování žádosti o dotaci na zřízení městského sběrného dvora byl po diskuzi nakonec přijat.

14. 6. Tereza se zúčastnila pracovního jednání strategické komise města. Na programu bylo představení konceptu analytické části strategického plánu města.

20. 6. Na podatelnu města jsme zaslali připomínky k projednávané změně územního plánu č. 6. Kromě jiného stále považujeme požadavek na zrušení podmínky pořízení regulačního plánu v lokalitě nad koupalištěm vyznačené jako Z6/3 za účelový.

Úplné znění Deníku se všemi vloženými přílohami najdete na www.libcickekrizovatky.cz.

koordinaci kulturních akcí. Kultura je u nás zahrnovaná do běžné spolkové činnosti; kvůli tomu se pravděpodobně letos stalo, že desátý a dosud rozsahem největší ročník byl od města podpořen historicky nejnižší finanční částkou.

Co bude příště? Na co se můžeme těšit?

K: Příští rok nás čekají naprosto současné zážitky, a to hudba 21. století. Budou se tedy zpívat a hrát skladby, jejichž autoři žijí a chodí mezi námi. Na programu se už začíná pracovat!

Rozhovor vedly:

Renata Baxová a Martina Macurová

Oblíbené lanové hrátky

Libčice potřebují sběrný dvůr

Agenda nakládání s odpady vzniklých v domácnostech je jednou ze základních povinností každé obce. Libčice v tomto ohledu odvádějí standardní službu. Za pravidelný roční poplatek, který je v porovnání s podobně velkými obcemi v našem okolí poměrně nízký, máme zajištěn pravidelný svoz smíšeného odpadu z popelnic, recyklaci tříděného odpadu sváženého z několika k tomu určených sběrných míst, svoz bioodpadu, likvidaci textilu, baterií, drobného kovového odpadu a dvakrát ročně i nebezpečného odpadu, jako jsou třeba staré léky, zbytky barev a jiných chemikálií a další. Ano, vše je vlastně tak, jak má být, zákonné povinnosti jsou splněny, ale přeci jen si čas od času lámeme hlavu nad tím, kam s některým odpadem, který vám nepasuje do správné kolonky.

Překáží vám doma plechovky se zbytky zaslýchle barvy, protože jste při posledním svozu nebezpečného odpadu byli v práci? Bydlíte na Sahaře, hnědou popelnicí nemáte a kompost na balkóně panelového domu zakládat nechcete? Nepřipadá vám v pořádku jen tak odložit rozbitý televizor u vrat zavřené stodoly? Či jste byli zvyklí vozit v sobotu dopoledne svázané balíky novin a kovový šrot do sběrných surovin a cesty do Horoměřic či Kralup jsou pro vás složité? Těch „nebo“ a „ale“ je vlastně najednou docela dost a jsou i další. Současný systém nakládání s odpady v Libčicích, ač se to na první pohled nezdá, má své nedostatky. Tím nejvýraznějším je nutnost rozvážet různé druhy odpadu prakticky po celém městě. Důsledkem může být nižší procento vytríděného odpadu, který by nemusel skončit na Úholičské skládce. Bezradnost občanů může v extrémních případech dokonce být příčinou vzniku černých skládek, které s v katastru naší obce objevují.

Řešení zmíněných problémů by mohlo přinést zřízení sběrného dvora, který je v obcích naší velikosti poměrně běžnou normou. V sousedních Dolanech nad Vltavou mají sběrný dvůr v provozu jeden den v pracovním týdnu a v sobotu, v Kralupech nad Vltavou a v Rostokách jsou sběrné dvory otevřeny pro občany denně, a to i o víkendu.

Zřízení sběrného dvora je pro město zcela jistě nákladná záležitost a další náklady vyžaduje jeho provozování. Na druhou miskou vah ale musíme položit jasné přínosy, které z této služby občanům plynou. Odpad nemusíte skladovat doma a můžete jej odložit okamžitě. Sběrný dvůr má pevně danou otevírací dobu a proškolený personál vám poradí kam s kterým odpadem.

Zvážení různých „pro“ a „proti“, hledání vhodného místa či finanční rozvaha, to jsou ideální úkoly pro právě probíhající diskusi nad strategickým plánem města. Částečným řešením

PROGRAM NA LÉTO 2018

LETNÍ KINO LIBČICE

VSTUPNÉ: 80 Kč • KDE: LIBČICKÁ PLOVÁRNA

**PÁTEK 21:30
29. ČERVNA**

**NICK CAVE:
20 000 DNÍ NA ZEMI**

DOKUMENTÁRNÍ / DRAMA / HUDEBNÍ • VELKÁ BRITÁNIE • 2014 • 96 MINUT • S TITULKY

Óda opěvující lidskou tvořivost v hlavní roli s hudebníkem Nickem Cavem. Záznam dvaceti čtyř hodin v životě rockové hvězdy přináší důvěrně zachycení procesu umělecké tvorby na pozadí kombinace reality a fikce.

**PÁTEK 21:30
13. ČERVENCE**

**TŘI BILLBOARDY KOUSEK
ZA EBBINGEM**

DRAMA / KRIMI • VELKÁ BRITÁNIE / USA • 2017 • 115 MINUT • S TITULKY

Mildred Haynesové zavraždili dceru. A protože se vyšetřování už několik měsíců bezvýsledně vleče, rozhodne se jednat. U vjezdu do města vylepí na tři billboardy velmi kontroverzní vzkazy adresované váženému šéfovi místní policie.

**PÁTEK 21:30
27. ČERVENCE**

S LÁSKOU VINCENT

ANIMOVANÝ / ŽIVOTOPISNÝ / KRIMI / DRAMA • VB / POLSKO / USA • 2017 • 94 MINUT • S TITULKY

Celovečerní snímek o malíři Vincentovi van Goghovi navazuje na slova samotného génia, který jednou pronesl, že „může komunikovat pouze skrze své malby“. Byl natočen kombinací hraného filmu a animace originálních olejomalb. Přesněji řečeno 66 960 originálních olejomalb vytvořených 125 umělci z celého světa podle 94 původních van Goghových děl.

**PÁTEK 21:00
10. SRPNA**

FRANK

KOMEDIE / DRAMA / MYSTERIÓZNÍ / HUDEBNÍ • VELKÁ BRITÁNIE • 2014 • 95 MINUT • S TITULKY

Netradiční, stylově výrazná tragikomédie sleduje nadšeného, ale netalentovaného muzikanta Jona, který se ve snaze vymáhat se z prostředí maloměstského každodenní pracovní rutiny připojí k alternativní hudební skupině. Ta je ovládána excentrickým, talentovaným a citově labilním hudebním géniem Frankem.

**PÁTEK 20:00
31. SRPNA**

SEDMERO KRKAVCŮ

POHÁDKA • ČESKO / SLOVENSKO • 2015 • 99 MINUT • ČESKY

Příběh vychází z klasické pohádky Boženy Němcové. Mladá dívka Bohdanka chce zachránit své bratry a zbavit je prokletí, které na ně uvrhla jejich matka. Je to příběh o odvaze, vytrvalosti, ale také síle slova, pravdy a opravdové lásky...

**LETNÍ KINO POŘÁDÁ LIBČICKÝ OBČANSKÝ SPOLEK LOS.
S PODPOROU MĚSTA LIBČICE NAD VLTAVOU A SPOLKU LIBČICE.NET
ZA NEPŘÍZNIVÉHO POČASÍ SE NEPROMÍTÁ. MÁTE-LI, ŽIDLI S SEBOU.**

LOS
LIBČICKÝ OBČANSKÝ SPOLEK

vysokých nákladů na zřízení sběrného dvora mohou být dotace. V září tohoto roku bude spuštěna další výzva z Operačního programu Životní prostředí, která zahrnuje mimo jiné právě finanční podporu na sběrné dvory. Naši zastupitelé byli na tuto příležitost upozorněni, a proto obratem koncem dubna předali radě města podnět na zřízení sběrného dvora a přípravu žádosti o poskytnutí dotace. Zastupitel-

stvo se návrhem zabývalo na svém posledním jednání 13. června a po diskuzi nakonec návrh zastupitelů za Libčický občanský spolek LOS schválilo.

Osobně toto rozhodnutí velmi vítám a těším se, že se u nás v Libčicích sběrného dvora dočkáme. Věřím, že by to byl všeobecně přínosný krok.

Co je sběrný dvůr?

Sběrný dvůr je městem určené místo, které splňuje požadavky pro krátkodobé skladování (shromažďování) všech složek komunálního odpadu tj. sklo - obalové sklo, papír - lepenka, plasty - obalové znečištěné, kovy, nebezpečné složky (oleje motorové, převodové, mazací, obaly od olejů, olověné akumulátory, chladničky, barvy, nádoby od barev a laků, ředidla, rozpouštědla, galvanické články, zářivky) objemný odpad, dřevo (dřevěné desky, dřevotřísky, dýha, nábytek), pneumatiky bez disků z os. aut, textilní materiál (staré oblečení, hadry znečištěné), elektrotechnický odpad (části od elektroappliance, televize, rádia, biologický odpad (tráva, listí) a stavební odpad. Sběrný dvůr je zdarma určen pro fyzické osoby, které mají trvalý pobyt v dané obci.

JUDr. Jana Márová

aktivní členka Libčického občanského spolku LOS, spoluorganizátorka tvůrčích dílen, adventního jarmarku a nově také farmářských trhů u Kotelny v areálu šroubárny. Jana je profesí právnička, když má volnou chvíli, najdete ji na zahrádce.

Školská rada: Dobře utajené volby

Koncem května proběhly volby do školské rady, orgánu školy, ve kterém by se měli setkávat zástupci zřizovatele, školy a rodičů a povídat si o tom, co je trápí a co by se třeba mohlo zlepšit. Ano, škola svou zákonnou povinnost splnila, volby vyhlásila, zástupci rodičů byli zvoleni. Těch „ale“, které volbu provázelo, je ale na můj vkus až příliš mnoho a v důsledku opět poškozují samotnou školskou radu, která si těžko a už mnoho let buduje svůj prostor a hledá náplň.

To největší „ale“ je, že mnoho rodičů volby vůbec nezaznamenalo. Kanálů, kterými škola může informace šířit, je dnes celá řada. Škola využila svůj web a papírek předaný žákům. Přestože se poměrně pravidelně na stránky školy dívám, aktualita, která na webu visela 5 dní, mi unikla. A papírky, na kterých nebyl vyžadován podpis, se ke mně od dětí též včas nedostaly. Přitom škola disponuje mailly všech rodičů a vzhledem k tomu, že volby probíhají jednou za 3 roky, zasloužily by si myslím i zmínku v obecních novinách.

Dalším „ale“ byl způsob hlasování. Jak a kde volit, i to byl pro rodiče oříšek. Volební urna se po dobu voleb přesunula z přístupné rodi-

čovny k paní hospodářce, kde jsme po dobu vyučování, tedy mezi 8 a 16 hod, mohli hlas odevzdat. Pro pracující rodiče, a nejen pro ně, to není úplně vstřícný postup. Někteří měli obtíž i jen prolomit bariéru zvonků u vstupu do školy, jiní se pokusili svůj hlas poslat po dětech. Zůstal však dodnes v aktovce.

Dalším, sice formálním, ale neméně závažným „ale“ je porušení lhůt, které si samotná škola nastavila. Pokud by je totiž respektovala, musela by volby prohlásit za neplatné. Škola nedodržela ani třicetidenní lhůtu pro vyhlášení voleb, ani 15denní lhůtu pro zveřejnění kandidátů. Důsledek? Přestože je na webu školy uvedeno, že voleb se zúčastnilo 148 voličů, realita je poloviční. Každý zástupce žáka měl totiž hlasy dva. Lístek odevzdali rodiče přibližně 70 žáků, tedy necelých 4 tříd. A tříd je ve škole 13.

Řekli byste možná, že jde o nafouknutou bublinu. Tahle bublina ale úplně zbytečně snižuje důvěryhodnost školské rady, a potažmo celé základní školy. Navíc opakovaně – před třemi lety, se škola ani nezeptala rodičů, zda chtějí ve školské radě působit a po vlně nevole vyhlášené volby musela opakovat. Opakovaně a zcela zbytečně.

Přes nízkou účast rodičů, zpackanou organizaci, díky níž se nejen mně, ale třeba i samotným kandidátům nepodařilo voleb zúčastnit, výsledek černě nevidím. Jsem ráda, že nás budou zastupovat zkušení a akční rodiče, kteří mají o dobré fungování školy prokazatelný zájem. A ráda bych jim touto cestou poděkovala a poblahopřala.

V květnu byli zvoleni Jaroslav Hejnic, otec dvou dětí 1. stupně naší ZŠ a učitel v místní ZUŠ, a Markéta Orvanová, maminka žáka 2. stupně, která dříve na libčické škole působila v roli pedagoga.

Důvěryhodnost tak zase dostala na frak. Přesto doufám, že naši nově zvolení zástupci budou mít energii a chuť na její opětovné obnově přísti roky pracovat.

A tak úplně na závěr bych ráda připomněla, že na podzim budou také volby, tentokrát do městského zastupitelstva. Tam naštěstí pravidla určuje zákon a průběh kontroluje volební komise. Takže pokud si budete chtít přijít „zavolit“ doopravdy a nejen tak pro formu, zkuste přijít k podzimním volbám. U těch bude záležet na každém detailu. Na každém hlasu.

Tereza Nehasilová

Podél řeky s chutí a bezpečně

Řeč bude o Vltavské cyklostezce na našem levém břehu Vltavy, kterou bychom rádi brzy viděli plnohodnotně a v celé délce vyznačenou v mapách. Stezku, po které bychom mohli bezpečně dojet či dojet jak do Prahy, tak i do Kralup a dále.

Každý, kdo někdy jel z Libčic na kole podél řeky, ví, že oběma směry vede trasa občas terénem nepříliš pohodlným, místy jde dokonce o jízdu s jistou dávkou adrenalinu, kterou nejspíš ocení jen muži či sportovně zdatné dámy a dívky. Ostatní se necítí na úzké stezce v těsné blízkosti trati příliš bezpečně a komfortně.

Kvalitu stezky se však po mnoho let nedaří zlepšit, přitom po ní ve všední den projede nemálo lidí do zaměstnání do řežských ústavů nebo dále do Roztok a do Prahy. O víkendech tudy sviští ti, kteří si chtějí dopřát projížďku malebným vltavským údolím. Všichni, kteří tudy projíždějí, však na sebe vědomě berou riziko plynoucí z jízdy v těsné blízkosti trati, z úzkého profilu cestičky i jejího členitého kamenitého povrchu, který vám žádnou chybu, kterou při jízdě uděláte, neodpustí. Stezka není vůbec uzpůsobena pro běžnou a bezpečnou cyklistickou dopravu, není vhodná ani pro oficiální vyznačení turistické cesty, protože její trasa se zejména před železniční zastávkou v Řeži přibližuje až do dopravního prostoru trati, kde by se ani chodci neměli běžně zdržovat. Pokud tudy chodíte nebo jezdíte, víte, že projíždějící vlak vámi zacloumá tak silně, že méně zdatný cyklista může ztratit rovnováhu a spadnout. Oficiálně tudy na kole jezdit nemáme, nicméně to je jen teorie. Reálně je trasa frekventovaná dost a dost, zvýšení kvality a bezpečnosti na této cestě proto považujeme za jeden z pilířů naší další práce pro město.

Příprava stavby přeshlápje na místě

Od doby mého působení na libčickém městském úřadu, tedy přibližně před 8 lety, se příprava stavby neposunula dál. Dokumentace pro územní řízení byla dokončena v roce 2009, od té doby Středočeský kraj, coby investor stavby, opakovaně prodlužuje platnost vydaného územního rozhodnutí. Důvodů, proč je stavba obtížně realizovatelná, je hned několik. Komplikace se váží především k charakteru terénu v tomto místě. Trasa v úseku z Úholiček do Letek v délce přibližně 1800 metrů vede vltavským údolím sevřeným z obou stran skalami, místem, které je pohledově atraktivní, ale pro stavbu složitě. Prostor pro stezku je zde limitován z jedné strany trati z druhé pak řekou. Železnice usazená u paty skal sahá svým násypem většinou až na břeh řeky. Každá další cesta,

kteřá by zde měla vzniknout, proto musí být buď nad trati zaříznutá do skály, nebo pod ní přisypaná k železničnímu náspu. Jiné technické řešení bude nutně ještě finančně náročnější.

Dostávám se tak k důvodům, proč příprava stavby stále vázne. Cyklostezka navržená v úseku mezi Úholičkami a Letkami rozšířením náspu trati zasahuje do ochranného pásma železnice, v němž si své podmínky pro ochranu bezpečnosti provozu na trati klade Drážní úřad. Vlastník drážních staveb, Správa železniční dopravní cesty (SŽDC), zase požaduje poměrně vysokou jednorázovou úhradu za věcné břemeno pro stavbu umístěnou na svém pozemku. Částku v řádu několika stovek tisíc korun Středočeský kraj zatím odmítá akceptovat.

Ochranné pásmo železnice: území do vzdálenosti 60 m od osy krajní koleje. Každá stavba v něm navrhovaná podléhá schválení Drážního úřadu a SŽDC.

Úžovka vyžaduje užší cyklostezku

Stavba se současně nachází v záplavovém území, dokonce zasahuje do jeho aktivní zóny, do povolovacího procesu tak se svými podmínkami vstupuje rovněž Povodí Vltavy a vodoprávní úřad. A aby omezujících faktorů nebylo málo, prochází stavba územím s prokázaným výskytem zvláště chráněných druhů živočichů (potkáme tu např. ještěrku obecnou, ropuchu obecnou, užovku obojkovou i podplamatou, skokana zeleného i skřehotavého či

ledňáčka říčního), jejichž ochranu předepisuje zákon o ochraně přírody a krajiny. Aby mohla být stavba vůbec povolena a aby byl ochráněn přirozený výskyt chráněných živočichů, bylo povolení podmíněno omezením maximální šířky cyklostezky na pouhé dva metry a niveletou vozovky na úrovni hladiny řeky max. při Q2, tj. při hladině dvouleté povodně. Obvyklá šířka cyklostezky přitom bývá nejméně tři metry (1,5 m pro každý jízdní pruh), dvoumetrová šíře není pro obousměrnou jízdu cyklistů dostatečná a provoz bude muset být nejspíš usměrněn dopravním značením. Cyklostezka navržená na úrovni dvouleté povodně může být sice příležitostně zaplavována vodou, na druhou stranu bude méně nákladná, protože bude vyžadovat menší objem materiálu, který bude nutné transportovat po řece a postupně navršit k náspu trati.

Aktivní zóna záplavového území: V aktivní zóně jsou zakázány jakékoliv stavby s výjimkou staveb vodních děl a staveb nezbytné dopravní a technické infrastruktury.

Průjezd areálem šroubárny?

Projekt, který leží v archivu libčického stavebního úřadu, je prozatím nakreslen jen na okraj Letek, zhruba k podchodu pod trati, kde stezka navazuje na ulici Pod Viničkou. Všichni, kteří by tudy měli projíždět, budou, stejně jako dosud, navedeni dovnitř do města, na komunikaci určené především pro auta. Tudy by, dle mého názoru spíš jezdit neměli, nicméně jiná volba v tuto chvíli není.

Cyklostezka s vyloučeným provozem aut přitom není nereálná. Město vlastní v Letkách několik pozemků, které by vedení stezky umožnilo, úskalím jsou ale pozemky podél řeky, které jsou v rukou soukromých vlastníků. Po vyřešení majetkoprávního vypořádání, což je proces, který probíhá téměř u všech dopravních staveb, by bylo možné stezku vést v celé délce pod tratí a plynule dojet až k areálu šroubáren. Je na vedení města, aby se v této věci více angažovalo a pokusilo se s vlastníky jednat a smluvně zajistit souhlasy pro realizaci stavby nebo ještě lépe potřebné části pozemků odkoupit.

Situace se nyní zdá být příznivější i v areálu šroubáren. Zde se zřejmě schyluje k zásadním změnám v jejich budoucím využívání. Proměna je zatím předznamenána změnou vlastníka severní části areálu, tedy v blízkosti nádraží. Nový vlastník pozemků, společnost PeluPro s.r.o., je velmi nakloněn propojení svých pozemků s Vltavskou cyklostezkou a počítá s tím, že do připravovaného projektu přestavby šroubárenského brownfieldu zahrne jak průjezd pro cyklisty, tak i napojení trasy dále na náplavku. Cyklostezku chápe jako pozitivní prvek, který nám přiblíží přírodní prostředí řeky a umožní snazší dopravu do sousedních obcí. Cyklostezku vnímá také jako příležitost, jak udržet a rozšířit služby, které se v prostoru šroubárny rýsují. Kvalitnější a větší nabídku služeb, třeba v pohostinství, jistě uvítají i místní. A podobně to vnímáme i my v našem Libčickém občanském spolku LOS.

I u sousedů se snaží cyklisty podporovat. V nedalekých Roztokách pokračují s postupným odváděním cyklodopravy mimo frekventované silnice, v poslední době se řeší úsek cyklostezky

pod zámek. Část vedoucí do Sedlce však zatím zůstane v kritickém úseku obcházejícím ostroh skály nejspíš bez změny, protože i zde půjde o vysoké finanční náklady. V tomto místě je i stávající silnice z důvodu stísněných podmínek zúžená a provoz na ní limitován rychlostí 30 km/h. Úsek se však nachází na území Prahy, a tím pádem je potřeba koordinovat postup s dalším silným subjektem.

Budme aktivní

Letos na jaře to vypadalo, že se ledy už opravdu pohnou. Středočeský kraj totiž vyhlásil výběrové řízení na dopracování projektové dokumentace cyklostezky v úseku Úholičky – Libčice do fáze dokumentace ke stavebnímu povolení. Bohužel nenašel žádného odvážného zpracovatele.

Klíčovým krokem procesu vedle technických detailů projektu a vymezení jasných podmínek ze strany provozovatele dráhy, Povodí Vltavy a ochrany přírody je dosažení shody s vlastníky pozemků, po nichž by stezka mohla vést. Pak už zbývá „jen“ sehnat dostatek finanční prostředků na realizaci stavby. Přestože náklady na stavbu jsou opravdu vysoké, věříme, že finanční zdroje se najít dají. Nemůžeme je však hledat v našem městském rozpočtu, bude nutné žádat o finanční podporu z krajských, národních nebo evropských fondů.

Řízení projektu se sice věnuje Středočeský kraj, ten bude s největší pravděpodobností také investorem stavby, vedení naší obce by ale nemělo rezignovat na aktivitu. Naopak, jsme to my, koho chybějící úsek cyklostezky trápí možná nejvíce a kdo by z dokončení mohl profi-

tovat. Vedení města by proto mělo vystupovat aktivně, hledat řešení, komunikovat a jednat s partnery a vyjednávat si jejich podporu. Podporu jistě najde u sousedních Úholiček, které stejně jako my o dobudování cyklostezky stojí, a stejně tak u dobrovolných svazků obcí, zejména DSO Údolí Vltavy, sdružující obce podél toku Vltavy.

Cyklostezka je jednou z našich priorit

Pevně věříme, že se nám podaří získat v podzimních volbách silnější mandát, budeme mít příležitost v příštích letech spojit síly s dalšími subjekty a společně směřovat energii k podpoře dobudování cyklostezky, kterou považujeme za jednu z prioritních staveb pro Libčice. Současně uvítáme všechny podněty, které Vás jako uživatele cyklostezek napadnou a které bychom mohli v souvislosti s přípravou stavby využít. Své komentáře můžete psát pod webovou verzi tohoto článku.

Ing. Petra Pelešková

zastupitelka za Libčický občanský spolek LOS, stavební inženýrka pracující na stavebním úřadě. Zastupuje spolek na jednáních s developery a podílí se na připomínkování jejich záměrů. Dále se věnuje územnímu plánu, v rámci přípravy strategických dokumentů je členkou komise pro zpracování urbanistické studie a pracovní skupiny pro dopravu, infrastrukturu, výstavbu a bydlení. Nově také spolupořádá farmářský trh u Kotelny v areálu libčické šroubárny. V letech 2005–2010 pracovala na správě majetku MěÚ Libčice nad Vltavou.

Kino zimní, jarní i letní

Když jsem před lety sledoval odlupující se bílý nátěr promítací plochy na kulturním domě, bylo mi dost líto, že vedle „zimního“ kina takto v našem městě zaniká i možnost uspořádat kino letní. Zvláště když se občas začalo promítat v Řeži a pravidelně i v pěkně opraveném sálu kuve Velkých Přílepech.

Naštěstí se v našem občanském spolku LOS našli lidé, kteří takové chmury dovedou zaplašit, přání proměnit ve skutečnost, a tak se k nim stačilo jen přidat. Po úspěšných festivalech věnovaných cestovatelským filmům a vydařených prázdninových projekcích v improvizovaném letním kině v zahradě ZUŠ a na koupališti jsme tak před pár měsíci zahájili pravidelné promítání v Kotelně. Na představení pokaždé dorazily desítky lidí, u dvou dětských filmů návštěvnost zpovzdálí atakovala stovku a kromě návštěvníků z Libčic sláva našeho kina Kotelna dolehla třeba i do Řeže, Dolan, Kralup a, věřte nebo ne, do Hradce Králové, odkud si jistá mladá dáma dokonce rezervovala lístky! Zlatý důl z kina sice nebude, ale díky vstřícnosti

majitelů Kotelny, manželům Hoffmanovým, kino funguje finančně soběstačně, s malíčkou rezervou pro případ totálního propadáku, který jednou jistě přijde. Za spolupráci je nutné poděkovat i spolku Libčice.net, jak ostatně návštěvníci kina vědí z úvodních znělek.

Na jarní sezonu navazuje další seriál promítání v letním kině v prostorách Libčické plovárny. Na rozdíl od kina v bývalé šroubárně se prázdninové projekce rozhodlo finančně podpořit i město, takže plánování celé akce je trochu jednodušší a vstupenky mohou být díky tomu i levnější. Zato je potřeba si přinést vlastní židli, deku... – prostě kus nábytku, ze kterého budete chtít film sledovat. Začínáme na vysvědčení, 29. června, skladba filmů je pestrá a vše vyvrcholí pohádkou Sedmero krkavců v pátek 31. srpna.

Čili na viděnou na koupališti – a na podzim se s promítáním vrátíme snad znovu pod zem, do Kotelny.

Jaroslav Richter

Školní rok v ZUŠ skončil tradiční Zahradní slavností

Závěr školního roku bývá nejen pro učitele a děti, ale i pro jejich rodiče náročné období. Obzvláště když jsou děti aktivní či navštěvují více školních zařízení. Zahradní slavnost, třeba taková, jakou pravidelně pořádá libčická Základní umělecká škola, je pak opravdu příjemnou odměnou, věřím, že pro všechny. Děti vyvýšené pódium, profesionální ozvučení a plné hlediště motivuje k těm nejlepším výkonům, odměnou je jim svlažení v bazénu a občerstvení ve stánku. Dospělým divákům se dostává vrchovatě kulturních zážitků a v případě naší ZUŠ přívlasek kulturní opravdu není nadsázkou. Na učitele zbývá potlesk, poděkování a snad i radost z pohledu na spokojené žáky i rodiče.

Zahradní slavnost je už téměř tradiční, tradicí je také tropické počasí, které slavnost snad pravidelně doprovází. Během odpoledne se na pódiu představily všechny umělecké obory, od hudebního přes taneční a dramatický, svou zahradní galerii měl i obor výtvarný. Úvod patřil dětskému pěveckému sboru Škatulata z Horoměřické pobočky, závěr pak školnímu komornímu orchestru Komoráček a saxofonovému big bandu.

Už letos v březnu škola věnovala vzpomínkový večer místnímu rodákovi, textaři Václavu Fischerovi, a nyní na motivy jeho písňových textů tančili nejmladší tanečníci. Jeho tvorbu připomněla také malá výstava ve výtvarném ateliéru. Těší mě, že vedle příjemného uměleckého zážitku učitelé dokáží tímto nenápadným způsobem předat dětem i nám dospělým příběh významné libčické rodiny, která měla mimo jiné přímou vazbu na budovu Základní umělecké školy.

Budova školy dostala k závěru školního roku také jeden dárek: je jím přestavba horního patra, kde donedávna býval služební byt. Nyní jsou prostory k nepoznání. Ředitelna, kuchyňka, kancelář a sociální zařízení se přesunuly výše a v prvním patře se tak uvolnily prostory pro výuku. Rekonstrukce podkroví vypadá na první pohled velmi zdařile, pěkné jsou i detaily jako původní obnovené dřevěné dveře některých místností. Budova školy se tak po fasádě a střeše rozsvítila i uvnitř.

Jako zastupitelku města i jako maminku dětí navštěvujících školu mě tato přeměna velmi těší a doufám, že stejné citlivé pozornosti se dočká i školní zahrada. Městská zeleň je u nás bohužel dlouhodobě podceňovanou oblastí, která si přitom zaslouží stejný odborný přístup, projektovou přípravu a pozornou péči jako budovy samotné.

Tereza Nehasilová

Svatojánská slavnost a léto v Kulíšku

Kulíšek Libčice, lesní klub, který zde funguje už od roku 2014, uzavřel první školní rok, ve kterém se rozrostl natolik, že funguje plných pět dní v týdnu. Že nevíte, co je to lesní klub? Je to obdoba lesní mateřské školy pro děti od tří do šesti let. Některé děti navštěvují jenom lesní klub, jiné děti kombinují docházku do lesního klubu se státní mateřskou školou.

Na konci školního roku se s Kulíškem loučí předškolní děti a k této příležitosti, i pro symbolický přechod jara v léto, pořádáme Svatojánskou slavnost. Je to slavnost plná bylin, koření, písní o bábě kořenářce. Děti tradičně stelou květinami postýlku pro svatého Jana a ten jim za to nadělí poklad, většinou jedlý. U něj se objevuje i víla Letněnka, která střídá vílu Jarněnku, tu už děti uspaly a uložily do úžasného lesního domečku z bukové kůry.

Pro předškoláky postavíme živou „zlatou bránu“, kterou projdou z Kulíšku pryč a dostanou lesní vysvědčení.

Letos v létě pořádá Kulíšek dva příměstské tábory pro děti do čtyř do osmi let. Červencový, s tématem Indiáni, už je obsazen. Druhý tábor má název Výlety do zvířecí říše, bude se konat 20.–24. 8. a jsou na něm poslední volná místa. Přihlašovat se můžete na emailové adrese: evycce@seznam.cz.

Eva Višková, hlavní pedagog a koordinátor

Jsme sousedé

Ač se tenhle zákres dá dobře popsat slovy „mapa výskytu LOSů“, není určen pro biology a ochránáře. Chceme vám ukázat, že jsme sousedé. Je jedno, zda bydlíte v Letkách, Libčicích či Chýnově, kousek od vás bydlí LOS. Konkrétně LOS – kandidát.

A pokud se tedy budeme držet terminologie naučných stezek, pak vězte, že nejsme na vyhynutí a nekoušeme. Můžete nás krmit. Hladit pouze po domluvě s našimi partnery...

